

تجربه اصلاح سیستم تامین اجتماعی در اندونزی

اندونزی از سه دهه گذشته شاهد پیشرفت‌های چشمگیری در اقتصاد و توسعه انسانی بوده است. با این حال بخش فقیر جامعه همچنان از مزایای این رشد اقتصادی بهره‌چندانی نمی‌برند. در سال ۲۰۰۷ حدود ۳۷ میلیون بابه عبارتی ۱۶ درصد مردم این کشور زیر خطفقر بودند. از سوی دیگر، سرعت زیاد روند سالمندی در جمعیت اندونزی در این ۳۰ سال (پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۲۰ حدود ۱۱/۳ درصد جمعیت اندونزی بالای ۶۰ سال خواهند بود) الزامات و اثرات مختلفی را در زمینه سیاست‌گذاری عمومی ایجاد خواهد کرد که تقاضای بیشتر برای تامین اجتماعی سالمندان یکی از این موارد است.

این کشور برای حمایت اجتماعی، دو نوع مداخله عمومی را در پیش گرفته است. حالت اول، شامل تلاش‌های هدفمند برای تامین حمایت اقتصادی و اجتماعی از فقراست. مواردی نظیر یک شبکه موردی برای ایمنی اجتماعی که پس از بحران معرفی می‌شود، طرح انتقال پول نقد و دیگر برنامه‌های حمایت از فقرا. مداخله دوم نیز از طریق بیمه اجتماعی مشارکتی و پس‌انداز اجباری برای کارکنان دولتی و کارمندان بخش رسمی صورت می‌گیرد. اما از ۱۰۰ میلیون کارمند، تنها ۱۶ میلیون نفر تحت‌پوشش این طرح‌ها هستند و بخش غیررسمی، یعنی کسانی که ۶۵ درصد کل نیروی کار را شامل می‌شوند غالباً از این سیستم محروم می‌مانند.

■ نظام تامین اجتماعی ملی

تصویب قانون SJSN یا نظام تامین اجتماعی ملی در سال ۲۰۰۴، فرصتی برای به عهده گرفتن اصلاح جامع در سیستم حقوقی موجود فراهم می‌کند. این قانون برای اجراکردن یک سیستم پویا، کارا و شفاف تنظیم شده است که به نیازهای تمامی مردم اندونزی جامه عمل بپوشاند. حوزه عمل این قانون دربرگیرنده پنج برنامه تامین اجتماعی است؛ بیمه سلامت، حوادث ناشی از کار، مستمری سالمندی و بیمه بازنندگان. با وجود این قانون چند مسئله اساسی نظیر موارد زیر نیازمند حل شدن هستند:

● لزوم وجود یک نقشه راه برای تعریف فرایند اجرایی کردن قانون SJSN در هر مرحله

● لزوم تعیین شروط مطرح شده از برنامه‌های تامین اجتماعی در مقررات ریاست جمهوری اندونزی

● لزوم تقویت ظرفیت اجرایی سازمان‌های موجود و فعال در زمینه تامین اجتماعی به‌منظور ارتقای وضعیت پذیرش کارمندان در بخش رسمی و آماده‌سازی توسعه کارگران در اقتصاد غیررسمی.

■ ضرورت بهبود روند اجرایی قانون SJSN

بانک توسعه آسیایی (ADB) از اصلاح تامین اجتماعی و آماده‌سازی قانون SJSN در اندونزی حمایت کرده است. در سال ۲۰۰۸ دولت اندونزی از ADB درخواست کردبرای پشتیبانی از جنبه‌های کلیدی تحقق نظام تامین اجتماعی ملی، همکاری فنی‌ای را در قالب بسته‌های اضافی مشاوره فراهم کند. به‌منظور دستیابی به اهداف تنظیم‌شده برای این مساعدت، انتظار می‌رود در پایان دوره همکاری فنی موارد زیر محقق شده باشد:

- طراحی نهایی سیستم تامین اجتماعی؛ از جمله ساختار مشارکت و مزایا و پشتیبانی از جنبه‌های اصلی اجرایی کردن این سیستم،
- ظرفیت‌سازی برای حمایت از واحد مدیریت ریسک (RMU) جهت افزایش ظرفیت کارمندان در زمینه تحلیل اثرات مالیاتی و اثرات کلان اقتصادی در صورت در پیش‌گرفتن گزینه‌های جایگزین برای اصلاح تامین اجتماعی
- پشتیبانی از طرح دولت برای افزایش سیستم رصد اقتصادی به‌منظور پیش‌بینی شوک‌های مختلفی که می‌تواند اثرات چشمگیری برای فقر، اقتصاد خرد و مسائل مالیاتی داشته باشد.

توافق نامه‌های جمعی، حفاظت از کارگران

حقوق کارگران چیست؟ آیا این حقوق که حتی در بسیاری موارد به طور کامل اجرانمی‌شود برای این قشر از جوامع کافی است؟ دست کارگران برای احقاق حقوق دست نیافته‌شان به کجا بند است؟ شاید بهتر باشد برای دریافت پاسخ این پرسش‌ها سری بزنید به کتاب «توافق نامه‌های جمعی، حفاظت از کارگران» که اخیراً از سوی سازمان جهانی کار منتشر شده. این کتاب به بحثی جامع در راستای گسترش توافقات جمعی و استفاده از آن به‌عنوان یک ابزار سیاستی برای گسترش پوشش محافظت از کارگران پرداخته است. شما می‌توانید نسخه پی‌دی‌اف این کتاب را از سایت سازمان جهانی کار و به‌صورت رایگان دریافت کنید.

تجربه دیگر کشورها

۱۴ | آگستینو

پنج معضل بزرگ تامین اجتماعی آمریکا که کارگران و بیمه پردازان این کشور را نگران کرده است

عمو سام هم مشکل تامین اجتماعی دارد!

می‌شوند که انتظار می‌رود این موج بازنشستگی نسبت کارگران به مستمری‌بگیران طی دو دهه آینده را تغییر دهد. از آنجایی که مالیات‌های مربوط به حقوق و دستمزد کارگران آمریکایی سود انباشته‌ای را برای پوشش توزیع برنامه تامین اجتماعی (۸۷درصد در سال ۲۰۱۶) به وجود می‌آورد، نرخ پایین‌تر کارگر به مستمری‌بگیر، خیلی ساده نشان می‌دهد که دیگر کارگر جدید و در نتیجه سود جدیدی وجود نخواهد داشت تا بتوان بومرهای که از کار بازنشسته می‌شوند را پوشش داد.

■ ۲- طول عمر بیشتر

مشکل دوم به افزایش طول عمر مردم برمی‌گردد که باید به‌عنوان یک موضوع مهم به آن توجه کرد. بهبودها و پیشرفت‌هایی که در حوزه سلامت و مراقبت‌های اجتماعی دیده‌می‌شود، پیشرفت‌های دارویی و تحصیلات و آموزش‌های مربوط به حوزه سلامت، همه و همه باعث شده از سال ۱۹۶۰ به بعد متوسط عمر آمریکایی‌ها ۹ سال بیشتر شود.

با این وجود، افزایش طول عمر را نباید خبر خوبی در بخش تامین اجتماعی دانست. هم‌اکنون، بر اساس اعلام هیئت‌مدیره تامین اجتماعی آمریکا، افرادی که به طور متوسط ۶۵ سال دارند تا ۲۰ سال دیگر زنده خواهند بود. افزایش طول عمر این فرصت را در اختیار سالمندان قرار می‌دهد که بتوانند فراتر از دوره زمانی مقرر از پرداختی‌های تامین اجتماعی استفاده کنند و در نتیجه این برنامه باید فشار بیشتری را متحمل شود.

■ ۳- درآمد نابرابر

اگر دنبال این هستید که یکی دیگر از مشکلات موجود در مسیر ارتقای برنامه تامین اجتماعی را بشناسید، باید بگوییم بهتر است ثروتمندان را سرزنش کنید! در تکمیل مشکل افزایش عمر که در بالا به آن اشاره کردیم، باید بگوییم در حوزه مراقبت‌های پزشکی و دارویی هیچ محدودیت مالی برای پولداران وجود ندارد. به معنای دیگر، اینجا موضوع قیمت، مانعی برای دستیابی متولان به مراقبت‌های پیشگیرانه و داروها نیست. اما همیشه این شرایط برای کارگران کم‌درآمد و قشر ضعیف مهیا نیست و برخی از آن‌ها پیش از اجرای برنامه سلامت اوپاما « Affordable Care Act » از سیستم مراقبت‌های سلامتی خارج شده بودند.

■ ۴- تمدید دوره پرداخت پولی

بانک مرکزی آمریکا یا همان فدرال رزرو نیز نقش مهمی در موضوع شکست قریب‌الوقوع برنامه تامین اجتماعی ایفا می‌کند. در پی مشکلات اقتصادی آمریکا، بانک مرکزی این کشور، دسامبر سال ۲۰۰۸، نرخ سرمایه‌گذاری فدرال خود را به کمترین مقدار خود کاهش داد و به مدت هفت سال این نرخ را ثابت نگه داشت.

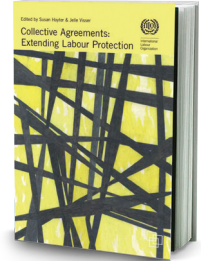
در حالی که این نرخ‌ها مستقیماً روی نرخ سود موثر است، در نتیجه می‌تواند برای کسب‌وکارهایی که به‌دنبال دریافت وام هستند، خوب باشد. اما برای منابع نظام تامین اجتماعی که در بانک‌ها سپرده‌گذاری شده‌اند، خبر خوبی نبوده است، چرا که متاثر از این سیاست، سود کمتری به این منابع تعلق گرفته است.

■ ۵- ناتوانی کنگره در حل مشکلات

برای آخرین مورد باید این بار کنگره آمریکا را سرزنش

یکی از مشکلاتی که در بخش تامین اجتماعی وجود دارد مربوط به بومرها (موج عظیم متولدان ۱۹۴۶ تا ۱۹۶۴) است. این نسل را نمی‌توان به دلیل تولدشان سرزنش کرد، ولی در هر حال این افراد جزء سردمداران ایجاد مشکلات در حوزه تامین اجتماعی هستند. در حال حاضر، بیش از ۱۰ هزار بومر در روز بازنشسته می‌شوند که انتظار می‌رود نسبت کارگر به مستمری‌بگیران طی دو دهه آینده بیشتر شود.

یکشنبه • یک مهر ۱۳۹۷ • شماره صد و هفتاد

A T I V E H N O

جمهوری خواهان ترجیح می‌دهند باتوجه به افزایش طول عمر، به تدریج سن بازنشستگی را به ۶۸، ۶۹ یا ۷۰ سالگی برسانند.

برگردند و راه‌حلی مشترک ارائه کنند.

■ کورسوی امید در برنامه تامین اجتماعی آمریکا

اما برای تمام‌نگرانی‌های مربوط به حوزه تامین اجتماعی یک راه‌حل مهم وجود دارد. در واقع تنها راه این است که نباید این برنامه متوقف شود.

همان طور که اشاره کردیم، ۸۷درصد از درآمد بخش تامین اجتماعی در سال ۲۰۱۶ از مالیات‌های مربوط به حقوق و دستمزد آمریکایی‌ها به دست می‌آید. مادامی که مردم در حال کار هستند، کنگره سرمایه اولیه برای فعالیت این برنامه را تغییر نمی‌دهد و مالیات‌های مربوط به حقوق و دستمزد نیز برای این برنامه از درآمدهای

۰/۰۱ تا ۱۲۷ هزار دلار دریافت می‌شود. کارشناسان می‌گویند بی‌تردید بعد از بازنشستگی آمریکایی‌ها، تامین اجتماعی برای آن‌ها وجود خواهد داشت. اما این احتمال هست که برنامه موردنظر با زمان پلر یا پدربزرگ آن‌ها تفاوت زیادی داشته باشد. اگر به زندگی بیشتر آمریکایی‌ها نگاه کنیم، در چند سال بعد از بازنشستگی پس‌انداز کمی دارند. اما رازهایی درباره برنامه تامین اجتماعی وجود دارد که می‌تواند خیال آن‌ها را از افزایش درآمد در زمان بازنشستگی راحت کند.

به‌عنوان مثال، یکی از ساده‌ترین ترفندها استفاده از نوع پرداخت حق بیمه خاص است که باعث می‌شود ۱۶ هزار و ۷۲۸ دلار یا بیشتر در سال مستمری بازنشستگی بیشتری عاید بازنشسته‌ها شود.